

Progresbud sp. z o. o.

tel. +48 (0-32) 721-81-61
kom. +48 509 413 471
wojciech.wlodarczyk@progresbud.pl

32-500 Chrzanów
Bartosza Głowackiego 17
progresbud.pl

EGZEMPLARZ NR

Nazwa opracowania:

OPINIA TECHNICZNA STANU BUDYNKU I OBIEKTÓW BUDOWLANYCH PRZYLEGLYCH, W ZWIĄZKU Z PLANOWANĄ INWESTYCJĄ, STWIERDZAJĄCA ICH STAN BEZPIECZEŃSTWA I PRZYDATNOŚCI DO UŻYTKOWANIA, UWZGLĘDNIAJĄCA ODDZIAŁYWANIA PLANOWANĄ INWESTYCJĄ

Nazwa zamierzenia budowlanego:

ROZBIÓRKA BUDYNKU „B” NA TERENIE KOMENDY WOJEWÓDZKIEJ PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ W TORUNIU PRZY UL. PROSTEJ 32

Adres obiektu budowlanego:

WOJEWÓDZTWO KUJAWSKO-POMORSKIE
TORUŃ
UL. PROSTA 32
87-100 TORUŃ

Identyfikatory działek ewidencyjnych, na których obiekt jest usytuowany:

046301_1.0017.213; 046301_1.0017.216/1

Imię i nazwisko lub nazwę inwestora oraz jego adres:

KOMENDA WOJEWÓDZKA PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ
UL. PROSTA 32
87-100 TORUŃ

AUTOR

MGR INŻ. MICHAŁ KUCHARSKI
UPR. NR MAP/0106/POOK/11
W SPECJALNOŚCI KONSTRUKCYJNO-BUDOWLANEJ

SPIS TREŚCI

<u>WOJEWÓDZTWO KUJAWSKO-POMORSKIE.....</u>	<u>1</u>
<u>1. PRZEDMIOT I CEL OPRACOWANIA.....</u>	<u>3</u>
<u>2. PODSTAWA OPRACOWANIA.....</u>	<u>3</u>
<u>3. OPIS ISTNIEJĄCEJ KONSTRUKCJI.....</u>	<u>4</u>
<u>4. OCENA STANU TECHNICZNEGO ELEMENTÓW KONSTRUKCJI BUDYNKU.....</u>	<u>21</u>
<u>5. OCENA WPŁYWU PROJEKTOWANEJ ROZBIÓRKI NA POZOSTAWIONE ELEMENTY KONSTRUKCYJNE.....</u>	<u>24</u>
<u>6. WNIOSKI KOŃCOWE.....</u>	<u>27</u>
<u>7. ZAŁĄCZNIKI FORMALNE.....</u>	<u>28</u>

1. PRZEDMIOT I CEL OPRACOWANIA

Przedmiotem opracowania jest opinia techniczna stanu budynku i obiektów budowlanych przyległych, w związku z planowaną inwestycją, stwierdzająca ich stan bezpieczeństwa i przydatności do użytkowania, uwzględniająca oddziaływania planowaną inwestycją.

Celem opinii jest ocena stanu technicznego konstrukcji budynku „A” oraz murów oporowego fosy i obronnego w rejonie oddziaływania planowanej rozbiórki budynku „B” oraz ocena wpływu rozbiórki na konstrukcję istniejącego budynku i murów.

2. PODSTAWA OPRACOWANIA

Formalną podstawę opracowania stanowi umowa z inwestorem.

Merytoryczną podstawę opracowania stanowią:

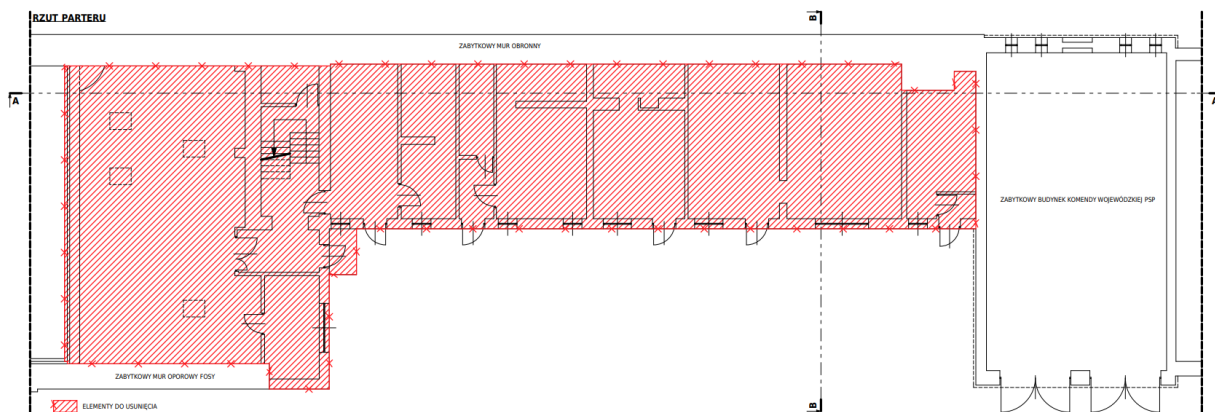
- wizja lokalna – 8.07.2022r.
- inwentaryzacja archiwalna
- inwentaryzacja fotograficzna
- ponadto wykorzystano normy i przepisy, a w szczególności:
 - ✓ Eurokod 0: Podstawy projektowania konstrukcji
 - ✓ Eurokod 1: Oddziaływania na konstrukcje.
 - Część 1-1: Oddziaływania ogólne. Ciężar objętościowy, ciężar własny, obciążenia użytkowe w budynkach.
 - Część 1-3: Oddziaływania ogólne. Obciążenie śniegiem.
 - Część 1-4: Oddziaływania ogólne. Oddziaływania wiatru.
 - ✓ Eurokod 2: Projektowanie konstrukcji z betonu.
 - Część 1-1: Reguły ogólne i reguły dla budynków.
 - ✓ Eurokod 6: Projektowanie konstrukcji murowych.
 - Część 1-1: Reguły ogólne dla zbrojonych i niezbrojonych konstrukcji murowych.
 - ✓ Eurokod 7: Projektowanie geotechniczne.
 - Część 1: Zasady ogólne.

Skala oceny stanu technicznego budynku:

- **Stan bardzo dobry** – Określa stan techniczny konkretnego elementu konstrukcji (lub całej konstrukcji) jako nie wykazujący uszkodzeń, awarii jak również jakichkolwiek symptomów (objawów) zużycia.
- **Stan dobry** – Określa stan techniczny konkretnego elementu konstrukcji (lub całej konstrukcji) jako wykazujący niewielkie symptomy zużycia, ale nie wykazuje uszkodzeń mechanicznych wymagających większych napraw, niż te o charakterze konserwacyjnym.
- **Stan dostateczny (zadowolający)** – Określa stan techniczny konkretnego elementu konstrukcji (lub całej konstrukcji) jako wykazujący spore symptomy zużycia. Nie oznacza to jednak zagrożenia bezpieczeństwa użytkownika, lecz jedynie potrzebę przeprowadzenia niezbędnych prac remontowych w ustalonym terminie.
- **Stan nieprawidłowy (zły)** – Określa stan techniczny konkretnego elementu konstrukcji (lub całej konstrukcji) jako wykazujący spore symptomy zużycia, w wyniku których występuje zagrożenie bezpieczeństwa użytkownika. Istnieje zatem konieczność przeprowadzenia niezbędnych prac remontowych lub wymiany uszkodzonego elementu w ustalonym terminie.
- **Stan bardzo zły** – Określa stan techniczny konkretnego elementu konstrukcji (lub całej konstrukcji) jako nie kwalifikujący się do dalszego wykorzystania, zagrażający bezpieczeństwu i wymagający niezwłocznego odpowiedniego zabezpieczenia, naprawy lub wymiany.

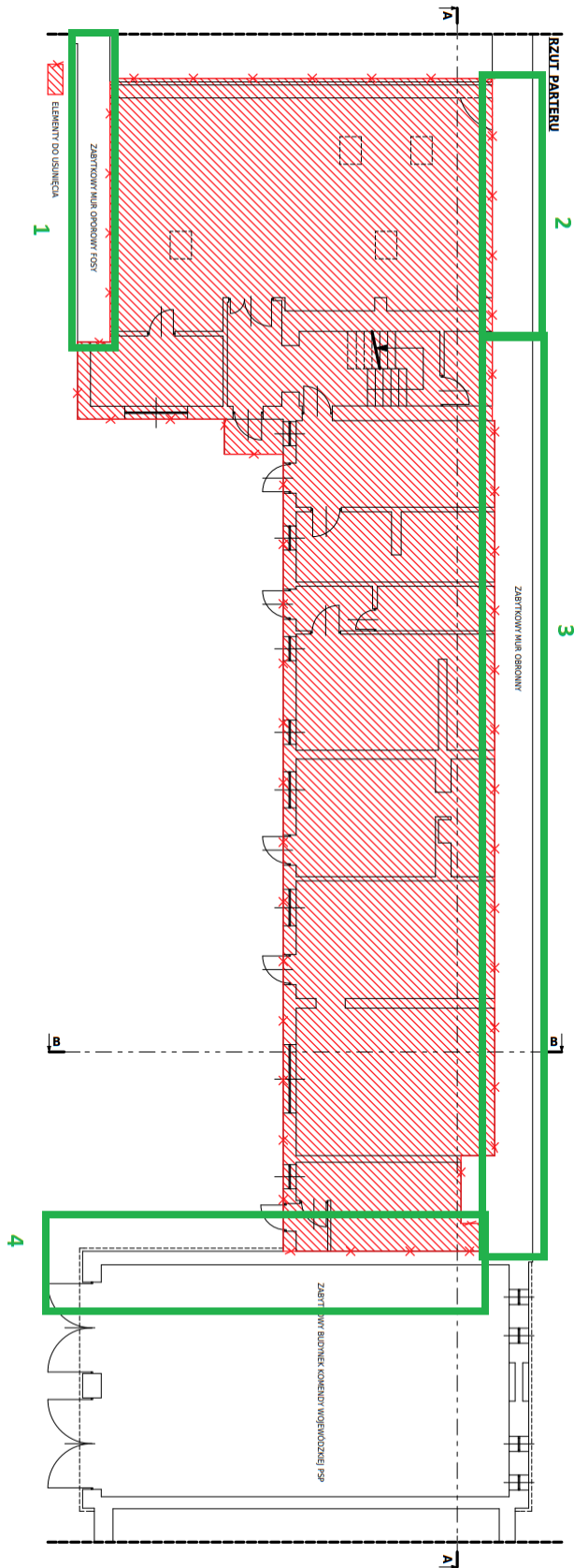
3. OPIS ISTNIEJĄCEJ KONSTRUKCJI

Zabudowa Komendy Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w Toruniu przy ulicy Prostej 32 składa się z dwóch budynków – zabytkowego budynku „A” oraz budynku „B”. Budynki wykonane, wybudowane są w wielu różnych technologiach z kilku segmentów, o różnych konstrukcjach, również na bazie zabytkowych murów z połowy XIII wieku. Budynek przeznaczony do rozbiórki (budynek „B”) składa się z dwóch segmentów (dwukondygnacyjnego i parterowego), przylega do zabytkowego budynku (budynek „A”), zabytkowego muru obronnego oraz zabytkowego muru oporowego fosy.

Szkic nr 1. Szkic segmentów przeznaczonych do wyburzenia

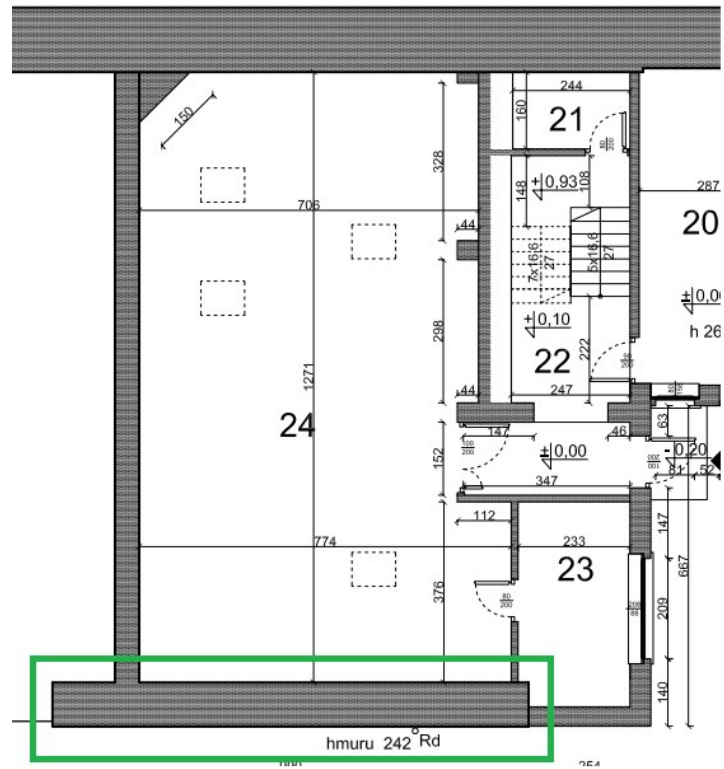
Powyższe dwa segmenty budynku „B” przeznaczone do rozbiórki graniczą w bezpośredni sposób ze wspomnianymi wyżej obiektami budowlanymi w następujących zakresach.

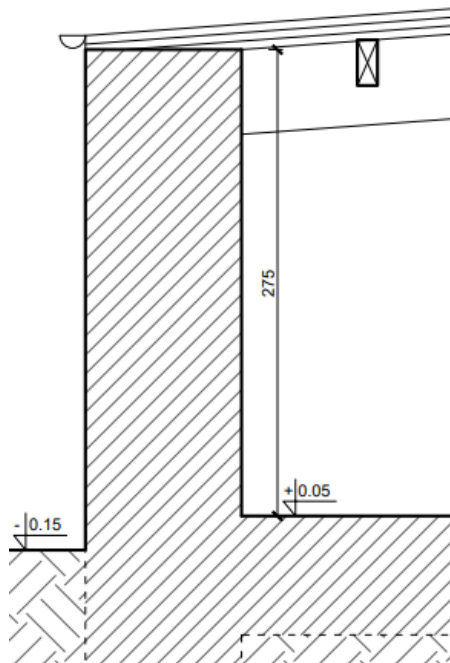
Szkic nr 2. W zielonych ramkach zakres oddziaływań rozbiórki na istniejące elementy konstrukcyjne.

Opis elementów konstrukcyjnych poddanych ocenie związanej z przewidzianą rozbiórką :

1) Fragment muru oporowego fosy nadbudowany przez jednokondygnacyjną część budynku „B”.

Szkic nr 3. Zakres muru na rzucie będącego częścią rozbiernego obiektu

Szkic nr 4. Przekrój przez mur na styku z posadzką i dachem

Zdjęcie nr 3.1. Zdjęcie elewacji zewnętrznej – istniejący mur oporowy fosy oraz dobudowa i nadbudowa (tynkowana).

Zdjęcie nr 3.2. Zdjęcie elewacji zewnętrznej – istniejący mur oporowy fosy dostawiony do budynku sąsiedniego (konstrukcje rozdzielne).

Zdjęcie nr 3.3. Zdjęcie ściany od zewnątrz – istniejący mur oporowy fosy oraz nadbudowa – konstrukcja drewniana więźby oparta na nadmurówce – drewno klejone typu „Cierpickiego”

Zdjęcie nr 3.4. Zdjęcie ściany od zewnątrz – oparcie belki głównej 50cm z drewna klejonego typu „Cierpickiego”

Zdjęcie nr 3.5. Zdjęcie ściany od wewnątrz – istniejący mur oporowy fosy oraz nadbudowa – zasłonięta belką nośną dachu – oparcie wymian drewnianego na ścianie – murze istniejącym.

Zdjęcie nr 3.6. Zdjęcie dachu od góry – oparcie przekrycia – papa na ścianie muru.

Na podstawie wizji lokalnej stwierdzono, iż zabytkowy mur oporowy fosy jest elementem nośnym, o szerokości ok. 100cm i wysokości części zabytkowej od zewnątrz na 242cm i 218cm od wewnątrz.

Dach niższego segmentu budynku „B” jest o konstrukcji drewnianej, belkowej z pokryciem z desek oraz papy termozgrzewalnej. Dach opiera się na zabytkowym murze oporowym fosy. Na murze opiera się wymian drewniany z drewna klejonego typu „Cierpickiego” o wymiarze ok. 12x50cm. Wymian wewnątrz jest oparty na pilastrach wzdłuż klatki schodowej. Belka skrajna, nośna o wymiarach ok. 12x27cm opiera się na ścianie bezpośrednio.

Nowe fragmenty ścian – otynkowane, domurowane lub nadmurowane nad istniejącym murem, najprawdopodobniej z pustaków ceramicznych, i obłożona styropianem.

2) Fragment muru obronnego nadbudowany przez jednokondygnacyjną część budynku „B”.

Zdjęcie nr 3.7. Zdjęcie elewacji zewnętrznej – istniejący mur obronny oraz nadbudowa (nowa cegła oraz dachówka karpiówka, widoczne uzupełnienia muru nową cegłą).

Zdjęcie nr 3.8. Zdjęcie muru obronnego od góry z nadbudową – nowa cegła oraz dachówka karpiówka – papa wywinięta na ścianę muru.

Zdjęcie nr 3.9. Zdjęcie ściany od wewnątrz – istniejący mur obronny oraz nadbudowa (uzupełnienia nową cegłą) – zasłonięta częściowo belką nośną dachu.

Zdjęcie nr 3.10. Zdjęcie belki skrajnej dachu przy konstrukcji muru

Na podstawie wizji lokalnej stwierdzono, iż zabytkowy mur obronny jest elementem nośnym, o szerokości ok. 134cm i wysokości części zabytkowej od zewnątrz na 240cm i 370cm od wewnątrz. Ostatnie 4-5 rzędów cegły przemurowane z nowej cegły. Dodatkowo liczne wypełnienia i przemurowania wcześniejszych uszkodzeń nową cegłą.

Dach niższego segmentu budynku „B” jest o konstrukcji drewnianej, belkowej z pokryciem z desek oraz papy termozgrzewalnej. Dach o w sposób bezpośredni nie opiera się na murze zabytkowym. Belka nośna o wymiarach ok. 12x27cm przy ścianie bezpośrednio, oparta na nowych ścianach, poprzecznych do istniejącego muru. Wymian poprzeczny wzdłuż ściany klatki kończy się na pilastrze przy murze zabytkowym.

Nowe fragmenty ścian poprzeczne – otynkowane, domurowane do muru istniejącego. Najprawdopodobniej murowane z pustaków ceramicznych i obłożone styropianem (zewnątrzna strona).

3) Fragment muru obronnego nadbudowany przez dwukondygnacyjną część budynku „B”.

Zdjęcie nr 3.11 Zdjęcie elewacji zewnętrznej – istniejący mur obronny oraz nadbudowa (nowa cegła oraz dachówka karpieńska, widoczne uzupełnienia muru nową cegłą) oraz nadbudowa na murze – pustak ceramiczny/cegła z wieńcem pod oparcie więźby oraz nadprożami monolitycznymi.

Zdjęcie nr 3.12 Zdjęcie dachu – istniejąca obróbka dachu – papa wywinięta z kapinosem, widoczna dachówka karpieńska.

Zdjęcie nr 3.13 Zdjęcie elewacji zewnętrznej – istniejący mur obronny oraz nadbudowa (nowa cegła oraz dachówka karpiówka, widoczne uzupełnienia muru nową cegłą) oraz nadbudowa na murze – pustak ceramiczny/cegła z wieńcem pod oparcie więźby oraz nadprożami monolitycznymi.

Zdjęcie nr 3.14. Zdjęcie ściany od wewnątrz – parter – widoczne zacieki, odparzenia tynków itp.

Zdjęcie nr 3.15. Zdjęcie ściany od wewnątrz –I piętro – brak zarysowań/zawilgoceń

Zdjęcie nr 3.16. Zdjęcie oparcia belki więźby dachowej – oparcie na wieńcu pośrednim oraz mocowania na wspornikach stalowych płatwi poprzecznych.

Zdjęcie nr 3.17. Zdjęcie oparcia ściany zewnętrznej – prostopadłej na ścianie muru zabytkowego - ok. 41cm

Na podstawie wizji lokalnej stwierdzono, iż zabytkowy mur obronny jest elementem nośnym, o szerokości ok. 134cm i wysokości części zabytkowej od zewnątrz na 240cm i 370cm od wewnątrz. Ostatnie 4-5 rzędów cegły pod odsadzkę obudową dachówką karpiówką przemurowane z nowej cegły. Dodatkowo liczne wypełnienia i przemurowania wcześniejszych uszkodzeń nową cegłą.

Powyżej odsadzki muru zabezpieczonej dachówką karpiówką wykonano nadbudowę o wysokości ściany ok. 200cm, stanowiącą ścianę zewnętrzną budynku „B”. Ściana mieszana z pustaków ceramicznych oraz cegły pełnej.

Nad oknami wykonano nadproża monolityczne/prefabrykowane typu L nadmurowane jednym rzędem cegły pełnej pod wieńcem szczytowym.

Konstrukcję dachu budynku „B” stanowi układ belek nośnych z drewna klejonego typu „Cierpickiego” w rozstawie co ok. 3m. Widoczne płatwie pośrednie między belkami nośnymi mocowane na wspornikach systemowych stalowych.

Pokrycie dachowe stanowi papa termozgrzewalna z wywinięciem na ścianie w postaci kapinosa.

Strop nad parterem o konstrukcji belkowej z wypełnieniem ceramicznym.. Na belkach stalowych równoległych do istniejącego muru wykonano płytę ceramiczną typu „Kleina”. Ostatnie pole oparte na ścianie muru zabytkowego (na odsadzce).

4) Połączenie z budynkiem „A”

Zdjęcie nr 3.18 Zdjęcie elewacji zewnętrznej – połączenie budynku „A” z zabytkowym murem obronnym i budynkiem „B”

Zdjęcie nr 3.19 Zdjęcie elewacji zewnętrznej – połączenie budynku „A” z zabytkowym murem obronnym i budynkiem „B”. Widoczny uskok na ścianie – brak ciągłości i wiązania muru.

Zdjęcie nr 3.20 Zdjęcie elewacji wewnętrznej – połączenie budynku „A” z budynkiem „B” – przewidzianym do rozbiórki.

Zdjęcie nr 3.21 Zdjęcie elewacji wewnętrznej – połączenie budynku „A” z budynkiem „B” – przewidzianym do rozbiórki – widoczne rozdzielne konstrukcje dachu – brak widocznej dylatacji – zasłonięta styropianem.

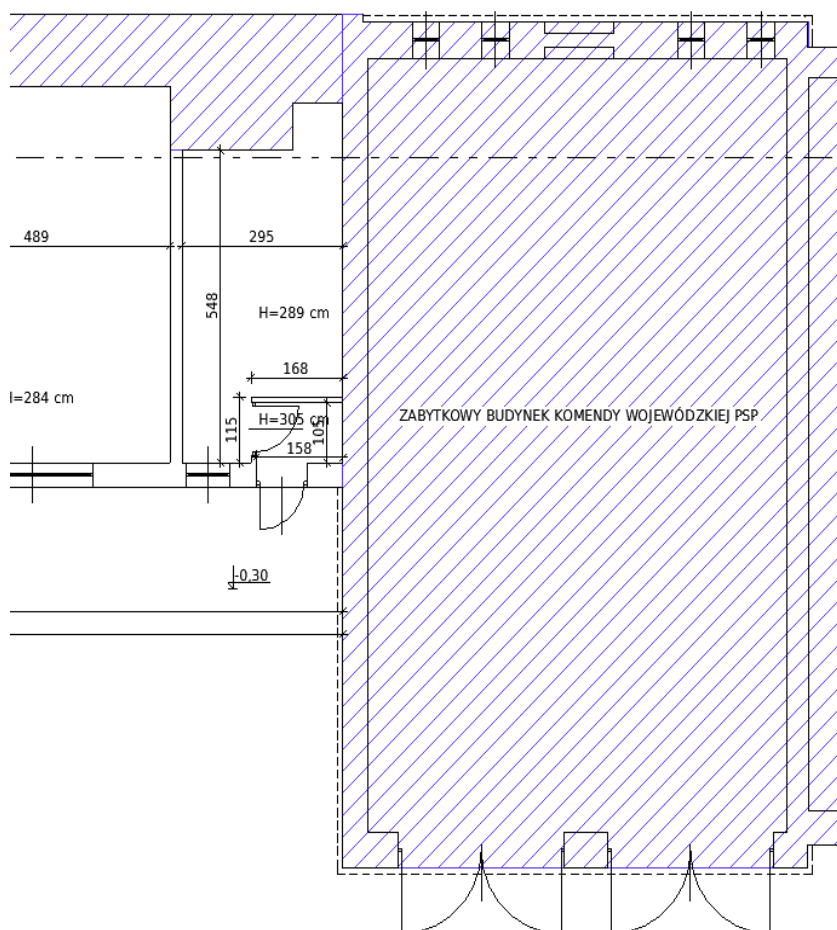
Zdjęcie nr 3.22 Zdjęcie poziomu I piętra – przejście między budynkiem „B” przeznaczonym do rozbiórki (schody, część obniżona) a budynkiem „A” przeznaczonym do pozostawienia (ściany i część wyższa).

Zdjęcie nr 3.23 Zdjęcie poziomu I piętra – przejście między budynkiem „B” przeznaczonym do rozbiórki (część wyższa stropu) a budynkiem „A” przeznaczonym do pozostawienia – stara ściana, otynkowana.

Zdjęcie nr 3.24 Zdjęcie poziomu dachu – widok rozdzielnych konstrukcji dachu oraz wywinięcia obróbek z papy.

Szkie nr 5. Rzut inwentaryzacyjny połączenia budynku przewidzianego do rozbiórki z częścią garażową

Na podstawie wizji lokalnej stwierdzono :

- konstrukcje ścian – budynek „B”, zabytkowy budynek „A”, zabytkowy mur obronny oraz zabytkowy mur oporowy fosy są konstrukcjami osobnymi, mury nie są przewiązane, jedynie dostawione do siebie i możliwe, choć mało prawdopodobne oparcie na odsadźce muru

obronnego oraz ścianie budynku „A”. Brak wyraźnych dylatacji konstrukcyjnych. Jedyne ściana południowo-wschodnia wyższego segmentu budynku „B” wsparta jest na zabytkowym murze obronnym oraz ściana południowo-zachodnia (wystająca ponad dach budynku „A”) wsparta jest na ścianie budynku „A” (wspomniana ściana widoczna na zdj. 3.23)

- konstrukcje dachów są rozdzielne, konstrukcja dachu niższego segmentu budynku „B” wsparta na zabytkowych murach (oporowym fosy oraz obronnym)

- konstrukcja stropu belkowa – na belkach stalowych oparty strop z wypełnieniem ceramicznym typu „Kleina” . Strop częściowo oparty na murze obronnym oraz na ścianie budynku „A” od strony garażu.

4. OCENA STANU TECHNICZNEGO ELEMENTÓW KONSTRUKCJI BUDYNKU

Ocena poszczególnych elementów konstrukcji, której dotyczy opinia, na podstawie wizji lokalnej :

1) Fragment muru oporowego fosy nadbudowany przez jednokondygnacyjną część budynku „B”.

1. Konstrukcja muru oporowego fosy widoczna jest jedynie od strony zewnętrznej, od strony wewnętrznej konstrukcja została obudowana i otynkowana. Od strony zewnętrznej mur oczyszczony, cegła wypiaskowana, spoiny w większości pełne. Widoczne przemurowania nowszą cegłą. Do wysokości ok. 1m od poziomu kostki brukowej widoczne uszkodzenia lokalne cegieł (ubite, uszkodzone powierzchniowo). Brak widocznych zarysowań świadczących o ewentualnym nierównomiernym osiadaniu lub o przeciążeniu. Brak widocznych zawilgoceń od wewnątrz na ścianach
W ocenie ogólnej stan konstrukcji muru obronnego w tym zakresie określono jako dostateczny/dobry.

2) Fragment muru obronnego nadbudowany przez jednokondygnacyjną część budynku „B”.

1. Konstrukcja muru widoczna jest jedynie od strony zewnętrznej, oraz od strony wewnętrznej. Od strony wewnętrznej konstrukcja muru została oczyszczona,

wypiaskowana, spoiny zostały wypełnione, reprofilowane. Od strony zewnętrznej mur również został naprawiany w postaci przemurowań nową cegłą ubytków i dziur w murze, reprofilację spoin oraz przemurowanie uszkodzony od wody 4-5 wierzchnich warstw cegły pod przekryciem z dachówki karpiówki.

Brak widocznych zarysowań świadczących o ewentualnym nierównomiernym osiadaniu lub o przeciążeniu. Brak widocznych dużych zawilgoceń na ścianach. Zarysowania widoczne w miejscach łączeń starej cegły z nową, różnego sposobu układania cegieł, itp. Do poziomu ok. 1m widoczne uszkodzenia powierzchniowe cegieł, lokalne ubytki. Brak zawilgoceń może świadczyć o poprawnym wykonaniu izolacji pionowej ściany ukrytej pod warstwą kostki brukowej drogi.

W ocenie ogólnej stan konstrukcji muru obronnego w tym zakresie określono jako dostateczny/dobry.

2. Pokrycie wierzchnie muru – dachówka karpiówka w układzie na koronkę.

Dachówka i gąsior układany na plackach z kleju lub z zaprawy cementowej.

Dachówka w stanie wizualnym dostatecznym, mocno zabrudzona, widoczne lokalne odspojenia od warunków atmosferycznych. Widoczne lokalne ubytki dachówki odspojone od korony muru i leżące na pokryciu dachowym z papy.

W ocenie ogólnej stan konstrukcji przykrycia muru w tym zakresie określono jako dostateczny. Możliwość lokalnego odspojenia dachówki w trakcie obciążenia wiatrem i upadku na drogę poniżej.

3) Fragment muru obronnego nadbudowany przez dwukondygnacyjną część budynku „B”.

1. Konstrukcja muru widoczna jest jedynie od strony zewnętrznej, od strony wewnętrznej konstrukcja została obudowana i otynkowana jedynie lokalnie widoczne są cegły w miejscach odkuć czy zawilgoceń. Od strony zewnętrznej mur również został naprawiany w postaci przemurowań nową cegłą ubytków i dziur w murze, reprofilację spoin oraz przemurowanie uszkodzony od wody 4-5 wierzchnich warstw cegły pod przykryciem z dachówki karpiówki. Widoczne są jednakże dalej liczne ubytki w murze, uszkodzenia powierzchniowe itp. Brak widocznych zarysowań świadczących o ewentualnym nierównomiernym osiadaniu lub o przeciążeniu związanym z nadbudową. Brak widocznych dużych zawilgoceń na ścianach. Zarysowania widoczne w miejscach łączeń starej cegły z nową, różnego sposobu układania cegieł, itp. Do poziomu ok. 1m widoczne uszkodzenia powierzchniowe cegieł, lokalne ubytki. Widoczne są lokalne

zawilgocenia od wewnątrz na tynkach i odspojenia tynków w poziomie terenu po drugiej stronie muru.

W ocenie ogólnej stan konstrukcji muru obronnego w tym zakresie określono jako dostateczny.

2. Pokrycie wierzchnie muru – dachówka karpiówka w układzie na koronkę.

Dachówka układana na plackach z kleju lub z zaprawy cementowej.

Dachówka w stanie wizualnym dostatecznym, mocno zabrudzona, widoczne lokalne odspojenia od warunków atmosferycznych. Widoczne lokalne ubytki dachówki odspojone od korony muru.

W ocenie ogólnej stan konstrukcji przykrycia muru w tym zakresie określono jako dostateczny. Możliwość lokalnego odspojenia dachówki w trakcie obciążenia wiatrem i upadku na drogę poniżej.

4) Połączenie z zabytkowym budynkiem „A”

1. Ściany nośne na styku z budynkiem przewidzianym do rozbiórki wykonane z cegły pełnej na zaprawie cementowo-wapiennej. Ściany od zewnątrz nie są tynkowane, od wewnątrz tynki tradycyjne.

Na ścianach nie zaobserwowano zarysowań świadczących o nierównomiernym osiadaniu, przeciążeniu konstrukcji, wpływu termiki. Na tynkach wewnętrznych w pasie ok. 6m od budynku przewidzianego do rozbiórki nie stwierdzono zarysowań konstrukcyjnych. Od strony zewnętrznej w linii muru zabytkowego na pierwszych ok.5 rzędach widoczne zawilgocenia świadczące o prawdopodobnym wykonaniu w tej linii izolacji poziomej, która obecnie spełnia swoje zadanie (powyżej brak widocznego podciągania kapilarnego).

W ocenie ogólnej stan konstrukcji ścian nośnych w tym zakresie określono jako dobry.

2. Stropy w rejonie oddziaływania. Brak widocznych symptomów przekroczenia stanów granicznych nośności czy użytkowania.

W ocenie ogólnej stan konstrukcji stropów w tym zakresie określono jako dobry.

3. Konstrukcja więźby dachowej oraz przykrycia dachowego w stanie dobrym. Więźba obudowana, jednakże od wierzchu brak widocznych ugięć konstrukcji dachu, czy przecieków.

W ocenie ogólnej stan konstrukcji więźby i przekrycia w tym zakresie określono jako dobry/dobry.

W ocenie ogólnej stan techniczny konstrukcji budynków oraz obiektów budowlanych w obrębie oddziaływania projektowanej rozbiórki określono jako **dobry/dostateczny**.

5. OCENA WPLYWU PROJEKTOWANEJ ROZBIÓRKI NA POZOSTAWIONE ELEMENTY KONSTRUKCYJNE.

1) Fragment muru oporowego fosy nadbudowany przez jednokondygnacyjną część budynku „B”.

1. Konstrukcja dachu powiązana jest na fragmencie z murem obronnym w postaci oparcia wymianu drewnianego z belki z drewna klejonego – wysokości 50cm oraz oparcia belek skrajnych wysokości 27cm. W trakcie demontażu – dźwigiem, belkę/wymian należy podchwycić i delikatnie podnieść, wcześniej odcinając fragment oparcia na murze. Pozostawiony fragment należy w późniejszym czasie usunąć ręcznie. Belki poprzeczne 12x27cm leżące na murze odcinać fragmentami.
2. Konstrukcja ścian domurowanych oraz fragmentu nadmurowanego. Należy odspajać ręcznie lekkimi ręcznymi młotami udarowymi, a w bezpośrednim zbliżeniu ręcznie bez użycia sprzętu z udarem. W przypadku połączenia starego muru z nowym w postaci prętów wklejanych do spoin pręty należy odcinać, nie wykuwać.
3. Konstrukcję fundamentów nowych ścian w bezpośrednich sąsiedztwie należy wykuwać w pasie ok. 1.5m od muru zabytkowego ręcznie z użyciem lekkich młotów, bez użycia ciężkiego sprzętu.

Powyższe prac budowlane/rozbiórkowe, wykonane z najwyższą starannością nie powinny w sposób znaczący wpłynąć na stan technicznym pozostawionego fragmentu muru obronnego.

2) Fragment muru obronnego nadbudowany przez jednokondygnacyjną część budynku „B”.

1. Konstrukcja dachu w ocenie Autora opinii nie jest bezpośrednio powiązana z murem obronnym. Wymian drewniany oparty jest na pilastrach przy klatce schodowej. Wzdłuż muru obronnego wykonana belka krawędziowa 12x27cm z niewielkim

przewieszeniem desek okładzinowych i wywinięciem papy na konstrukcję muru. W związku z powyższym w trakcie demontażu dachu nie przewiduje się bezpośredniego wpływu rozbiórki dachu na konstrukcję muru obronnego.

2. Konstrukcja ścian domurowanych poprzecznych. Należy odspajać ręcznie lekkimi ręcznymi młotami udarowymi, a w bezpośrednim zbliżeniu ręcznie bez użycia sprzętu z udarem. W przypadku połączenia starego muru z nowym w postaci prętów wklejanych do spoin pręty należy odcinać, nie wykuwać.
3. Konstrukcję fundamentów nowych ścian w bezpośrednich sąsiedztwie należy wykuwać w pasie ok. 1.5m od muru zabytkowego ręcznie z użyciem lekkich młotów udarowych, bez użycia ciężkiego sprzętu.

Powyższe prace budowlane/rozbiórkowe, wykonane z najwyższą starannością nie powinny w sposób znaczący wpłynąć na stan technicznym pozostawionego fragmentu muru obronnego.

3) Fragment muru obronnego nadbudowany przez dwukondygnacyjną część budynku „B”.

1. Konstrukcja dachu – drewniana, belkowa oparta jest na nowych ścianach zewnętrznych od strony dziedzińca oraz na nadbudowie na murze obronnym, zabytkowym. Konstrukcja w sposób bezpośredni nie jest powiązana z murem. Jej rozbiórka w sposób znaczący nie wpłynie na konstrukcję muru.
2. Nadbudowany fragment ściany na murze obronnym z pustaków ceramicznych należy rozbierać ręcznie przy użyciu lekkich młotów udarowych bez użycia ciężkiego sprzętu, a ostatnie 2 rzędy pustaków ręcznie odspajać kilofami i młotami tak by nie uszkodzić tkanki muru obronnego.
3. Strop kondygnacji I piętra. Podczas rozbiórki stropu budynku „B” pas stropu o szerokości ok. 1m od ściany należy podstemplować i zweryfikować sposób oparcia. W przypadku oparcia na odsadźce na murze, należy odcinać fragmenty płyty ceramicznej narzędziami bez użycia udaru. W przypadku braku łączy możliwe jest usunięcie stropu innym, lekkim sprzętem budowlanym (np. roboty wyburzeniowe) z uwagą by odpadanie stropu nie uszkodziło muru zabytkowego.
4. Konstrukcja ścian domurowanych poprzecznych. Należy odspajać ręcznie lekkimi ręcznymi młotami udarowymi, a w bezpośrednim zbliżeniu ręcznie bez użycia

sprzętu z udarem. W przypadku połączenia starego muru z nowym w postaci prętów wklejanych do spoin pręty należy odcinać, nie wykuwać.

5. Konstrukcję fundamentów nowych ścian w bezpośrednim sąsiedztwie należy wykuwać w pasie ok. 1.5m od muru zabytkowego ręcznie z użyciem lekkich młotów udarowych, bez użycia ciężkiego sprzętu.

Powyższe prace budowlane/rozbiórkowe, wykonane z najwyższą starannością nie powinny w sposób znaczący wpłynąć na stan techniczny pozostawionego fragmentu muru obronnego.

4) Połączenie z zabytkowym budynkiem „A”

1. Konstrukcje dachu wykonane są rozdzielnie. W trakcie rozbiórki dachu budynku sąsiedniego nie przewiduje się bezpośredniej ingerencji w konstrukcję dachu budynku „A”. Po usunięciu budynku „B” należy jedynie odtworzyć obróbki dachowe skrajne i orynowanie połaci od strony budynku „A”. W przypadku braku długości krokwi dachowych należy dobić dwie deski po obu stronach krokwi i „przedłużyć” krokiew złączeniem na wkrętach do istniejącej belki krokwiowej. Zakład połączenia minimum równy długości 1.5 przedłużenia.
2. Konstrukcje stropów są rozdzielne w związku z różnicami poziomów. Podczas rozbiórki stropu budynku „B” pas stropu o szerokości ok. 1m od ściany należy podstemplować i zweryfikować połączenie w trakcie wykonywanej rozbiórki.
W przypadku oparcia na odsadźce na murze, należy odcinać fragmenty płyty ceramicznej narzędziami bez użycia udaru. W przypadku braku łączy możliwe jest usunięcie stropu innym, lekkim sprzętem budowlanym (np. roboty wyburzeniowe) sprzętem z uwagą by odpadanie stropu nie uszkodziło muru zabytkowego.
3. Konstrukcja ścian domurowanych poprzecznych. Należy odspajać ręcznie lekkimi ręcznymi młotami udarowymi, a w bezpośrednim zbliżeniu ręcznie bez użycia sprzętu z udarem. W przypadku połączenia starego muru z nowym w postaci prętów wklejanych do spoin pręty należy odcinać, nie wykuwać.
4. Konstrukcję fundamentów nowych ścian w bezpośrednim sąsiedztwie należy wykuwać w pasie ok. 1.5m od muru zabytkowego ręcznie z użyciem lekkich młotów udarowych, bez użycia ciężkiego sprzętu.

Powyższe prac budowlane/rozbiórkowe, wykonane z najwyższą starannością nie powinny w sposób znaczący wpłynąć na stan technicznym sąsiedniego segmentu – budynku garażowego.

W ocenie ogólnej na podstawie wizji lokalnej oraz dostępnej dokumentacji stwierdzono co następuje :

- 1) Konstrukcja budynku przewidzianego do rozbiórki została wykonana później niż budynek i obiekty budowlane przeznaczone do pozostawienia w bezpośredniej strefie oddziaływania rozbiórki.
- 2) Obiekty budowlane oraz budynek w rejonie przewidzianej rozbiórki działały przed powstaniem obiektu przeznaczonego do rozbiórki w związku z czym wyburzenie tego obiektu nie będzie miało wpływu bezpośredniego na zmianę sposobu pracy konstrukcji budynku i obiektów pozostawianych
- 3) Obiekt przeznaczony do rozbiórki został połączony konstrukcyjnie z elementami przeznaczonymi do pozostawienia w związku z czym ich rozbiórka musi być wykonywana w sposób staranny, bez użycia ciężkiego sprzętu, tak jak to zostało opisane w powyższych punktach.

6. WNIOSKI KOŃCOWE

1. Na podstawie wizji lokalnej określono stan konstrukcji budynku i obiektów budowlanych w bezpośrednim rejonie oddziaływania planowanej rozbiórki jako dobry, lokalnie dostateczny.
2. Planowana rozbiórka budynku „B” jest możliwa, pozostawione obiekty budowlane oraz budynek będą mogły same konstrukcyjnie pracować, bez dodatkowych wzmocnień w zakresie konstrukcji nośnej budynków.
3. Prace rozbiórkowe należy wykonywać ze szczególną starannością w zakresie bezpośredniego zbliżenia do przewidzianych do pozostawienia obiektów budowlanych i budynków.
4. **Projektowana rozbiórka jest możliwa przy zastosowaniu się do wytycznych opisanych w punkcie 5 niniejszej opinii. Przy zachowaniu wytycznych budynek sąsiedni w rejonie rozbiórki (budynek „A”) będzie mógł być bezpiecznie użytkowany zarówno w trakcie prac rozbiórkowych, jak i po ich wykonaniu, a mur obronny i oporowy fosy będą mogły samoistnie stać w oparciu o własną konstrukcję.**

7. ZAŁĄCZNIKI FORMALNE

MAP/OIIB/KK.0054-0434/10

Kraków, dnia 30 maja 2011 r.

DECYZJA

Na podstawie art.24 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (*Dz. U. z 2001 r., Nr 5, poz. 42, z późn. zm.*), art. 12 ust. 1 pkt 1 i 5, art. 12 ust. 3, art. 13 ust. 1 pkt 1 oraz art. 13 ust. 4, art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (*tekst jednolity; Dz. U. z 2006 r., Nr 150, poz. 1118 z późn. zm.*), § 11 ust 1 pkt 1, § 15 i § 17 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (*Dz. U. z 2006 r., Nr 83, poz. 578 z późn. zm.*) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (*tekst jednolity; Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.*).

Małopolska Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna
stwierdza, że

Pan mgr inż. **Michał Dawid Kucharski**
urodzony dnia 24.12.1981 r. w Krakowie
uzyskał

UPRAWNIENIA BUDOWLANE

numer ewidencyjny MAP/0106/POOK/11
do projektowania bez ograniczeń
w specjalności konstrukcyjno - budowlanej.

UZASADNIENIE

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Krakowie na podstawie protokołów z postępowania kwalifikacyjnego oraz z przeprowadzonego egzaminu, stwierdziła, że Pan Michał Kucharski posiada wymagane prawem wykształcenie i praktykę zawodową konieczną do uzyskania uprawnień budowlanych w wyżej wymienionej specjalności i uzyskał pozytywny wynik egzaminu na uprawnienia budowlane. Szczegółowy zakres nadanych uprawnień budowlanych wskazano na odrębnej decyzji.

POLECZENIE
Określonej decyzji służy odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie, za pośrednictwem Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Krakowie w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Skład Orzekający
Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

1. Przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej
dr inż. Zygmunt Rawicki
2. Członek Składu Orzekającego
mgr inż. arch. Elżbieta Galczy
3. Członek Składu Orzekającego
dr inż. Marian Płubiński

1. Przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej
dr inż. Zygmunt Rawicki

2. Członek Składu Orzekającego
mgr inż. arch. Elżbieta Galczy
3. Członek Składu Orzekającego
dr inż. Marian Płubiński

Orzynamy
1. Michał Kucharski
ul. Buzianka 151/06
31-261 Kraków
2. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego
3. a/a

Potwierdzam zgodność z oryginałem

Kraków, dnia

Zaświadczenie
o numerze wykwalifikowanego
MAP-PXY-7NP-7WZ *

Pan Michał Kucharski o numerze ewidencyjnym MAP/BO/02598/11
adres zamieszkania ul. Ruzniczarzka 13/106, 31-261 Kraków
jest członkiem Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane
ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.
Niniejsze zaświadczenie jest ważne do dnia 2022-07-31.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2021-06-29 roku przez:

Mirzelew Boryczko, Przewodniczący Izby Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Gdzieś art. 2 ust 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. 2001 nr 130 poz. 5608) oraz w paragraf
elektronicznej opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu i
równoważne pod względem skutku prawnych dokonywaniem opatrzonego podpisem elektronicznym.

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru wykwalifikowanego załącznika do
strony Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.iib.org.pl lub kontaktując się z biurem sekretariatu Okręgowej Izby Inżynierów
Budownictwa.